

НЕЗАКОНИТО РАСПОРЕЂИВАЊЕ И ВИШАК ЗАПОСЛЕНИХ

Када послови на које је запослени био распоређен нису укинати, а он је и поред тога распоређен на друге послове, тада није престала потреба за његовим радом па је незаконита одлука којом је утврђено да тај запослени остаје нераспоређен и да му престаје радни однос.

Из образложења: У конкретном случају распоређивање тужиоца није било условљено укидањем или смањењем обима посла на радном месту (помоћника генералног директора у Сектору за девизне послове), које је до тада обављао, нити је до његовог распоређивања дошло због потреба предвиђених у члану 67. Правилника тужене. Тужилац је са послова помоћника генералног директора, који нису укинати, у Сектору за девизне послове са коефицијентом 7, 50 распоређен на послове стручног сарадника у Дирекцији за истраживање, информатику и статистику, који су већ били попуњени у односу на број извршилаца по акту о систематизацији, са коефицијентом 3, 0. Распоређивање тужиоца супротно одредби чл. 10. Правилника о систематизацији радних места и чл. 67. Правилника о радним односима тужене, као и одредби чл. 360. Закона о основама система државне управе и о СИБ-у, довело је до незаконитости коначног решења о проглашењу тужиоца нераспоређеним и о престанку радног односа, противно одредби члана 393. и чл. 394. наведеног закона.

(Пресуда Врховног суда Србије Рев. 475/05, од 14. децембра 2006. године)